ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

ΜΑΛΙΣΤΑ!

Γράφει κυβερνητικὴ ἐφημερίς :

«Ὁ καλύτερος τρόπος, διὰ νὰ ἀποστομώσῃ ἡ Κυβέρνησις τὴν Ἀντιπολίτευσιν καὶ διὰ νὰ θέσῃ τέρμα εἰς τὴν κομματικὴν ἐκμετάλλευσιν τοῦ Κυπριακοῦ ἐκ μέρους τῆς τελευταίας, αὐτῆς, εἶναι νὰ συγκαλέσῃ τὴν Βουλὴν καὶ νὰ δηλώσῃ ρητῶς καὶ κατηγορηματικῶς ἐνώπιόν της ὅτι εἰς τὸν ΟΗΕ θὰ ὑποστηρίξῃ ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον τὴν αὐτοδιάθεσιν τῆς Κύπρου ἐντὸς τακτῆς προθεσμίας. Ἁπλοῦς ὁ μῦθος τῆς ἀληθείας ἔφη».

Μάλιστα ! Ἐὰν ἡ Κυβέρνησις δεχθῇ τὴν σύστασιν τῆς φιλικῆς της ἐφημερίδος, τὰ ἀποτελέσματα θὰ εἶναι ἀπὸ πάσης ἀπόψεως εὐχάριστα. Πρῶτον, θὰ ἔχῃ ἱκανοποιηθῆ τὸ αἴτημα τῆς Ἀντιπολιτεύσεως περὶ ἐκτάκτου συγκλήσεως τῆς Βουλῆς. Δεύτερον, θὰ ἔχῃ ἱκανοποιηθῆ ἡ ἔκκλησις τοῦ Διγενῆ περὶ ἐθνικοῦ μετώπου ἔστω καὶ κατὰ τὴν ἠπιωτέραν του μορφήν, διότι ἡ Ἀντιπολίτευσις δὲν θὰ ἔχῃ καμμίαν δυσκολίαν νὰ ὑποστηρίξῃ τὸ αἴτημα τῆς αὐτοδιαθέσεως «ἐντὸς τακτῆς προθεσμίας». Μόνον, θὰ εἶναι κάπως δύσκολος ἡ θέσις τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐξωτερικῶν, ὁ ὁποῖος δέχεται νὰ μὴ εἶναι ἀπὸ τοῦδε τακτὴ ἡ προθεσμία, ἀλλὰ νὰ καθορισθῇ μελλοντικῶς ἀπὸ κάποιον «μηχανισμόν».

ΤΑ ΛΙΜΕΝΙΚΑ ΕΡΓΑ

Ἔχομεν τὴν πληροφορίαν ὅτι μεταξὺ τῶν πλέον ἀρνησιβίων κυβερνητικῶν παρανόντων ἐπικρατεῖ ἡ ἀντίληψις ὅτι τὰ ὑπὸ ἐκτέλεσιν νέα λιμενικὰ ἔργα εἶναι λίαν ἀσημαντα, χωρὶς ν' ἀνταποκρίνωνται εἰς βασικὴν ἀνάγκην τοῦ λιμένος μας. Συγκεκριμένως, ὑποστηρίζεται ὅτι, ἀντὶ νὰ δαπανηθοῦν τόσα ἑκατομμύρια διὰ μίαν προβλῆτα ὑπερωκεανείων, ἤτοι διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν δύο σκαφῶν ἐτησίως, θὰ ἔπρεπε νὰ γίνῃ συνδυασμὸς μὲ τὴν πλέον ἀναγκαῖαν ἀποβάθραν διὰ τὰ φέρρυ—μπὸτ ἐξ Ἰταλίας. Ἡ πόλις μας πρέπει νὰ κατασκευάσῃ μίαν ἀποβάθραν δυνάμενην νὰ ἱκανοποιήσῃ ἀμφοτέρους τοὺς σκοπούς—ἐκ τῶν ὁποίων ἡ ἐξυπηρέτησις τῶν «πορθμείων» εἶναι πλέον ἐπιβαρὰ καὶ ἀποδοτικὴ—ἀντὶ νὰ σπαταλήσῃ χρήματα διὰ μίαν ἀποβάθραν πρὸς εὐχερῆ ἀπόβασιν...πολεμικῶν μέσων. Ἀλλ' ὅτι, καθὼς εἶναι γνωστόν, ἐπενέβησαν ἐπιτελικοὶ παράγοντες καὶ ἐπέτυχον τὴν τροποποίησιν τῶν ἀρχικῶν σχεδίων τῆς προβλῆτος ὑπερωκεανείων εἰς τρόπον ὥστε ἡ ἐξυπηρέτη καὶ σκοποὺς στρατιωτικοὺς, μὲ ἀποτέλεσμα ὁ διογκωθῇ ὁ προϋπολογισμός. Ἐὰν εἶναι δυνατόν, κατὰ τὸν παρὸν στάδιον τοῦ ζητήματος, μία καὶ μόνη τροποποίησις πρέπει νὰ γίνῃ: Ἐκείνη ἡ ὁποία θὰ ἐξοπλίσῃ τὸν λιμένα μας μὲ τὰ ἀπαιτούμενα διὰ τὴν ὑποδοχὴν τῶν Ἰταλικῶν πορθμείων μέσα, ἐν συνδυασμῷ μὲ τὴν ὑποδοχὴν τῶν ὑπερωκεανείων. Ἡ Λιμενικὴ Ἐπιτροπὴ, ἐὰν κινηθῇ πρὸς αὐτὴν τὴν κατεύθυνσιν, εἴμεθα βέβαιοι ὅτι θὰ συναντήσῃ τὸ ζωηρὸν ἐνδιαφέρον τοῦ Ὑπουργοῦ Δημοσίων Ἔργων κ. Γεώρ. Ράλλη, ὅστις ἀπὸ πολλοῦ ἐνδιαφέρεται ὑπὲρ τῶν Πατρῶν διὰ τὴν νέαν συγκοινωνίαν μὲ τὴν Ἰταλίαν.

Ο ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ

Ὁ Βασιλεύς, εἰς τὸν χαιρετισμόν του πρὸς τὸν ΟΗΕ, ἐβεβαιοῖ ὅτι «ὁ λαὸς καὶ ἡ Κυβέρνησις τῆς Ἑλλάδος εἶναι ὑπερήφανοι, διότι κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ζωῆς τοῦ Ὀργανισμοῦ, ἠδυνήθησαν νὰ ἀποδείξουν διὰ τῶν πράξεών των τὴν βαθεῖαν των πεποίθησιν εἰς τὰ ἰδεώδη τοῦ Καταστατικοῦ χάρτου». Ἀλλ' οἱ ἰθύνοντες τὸν Ὀργανισμὸν θὰ ἔπρεπε νὰ ἀναρωτηθοῦν διὰ τὴν κατάντιαν αὐτὴν τῶν ἰδανικῶν αὐτῶν...

«ΟΛΟΙ ΣΥΜΦΩΝΟΙ»

Ὁ κ. Καραμανλῆς λέγει εἰς τὴν πρὸς τὸν κ. Παπαναστασίου ἐπιστολήν του ὅτι διὰ τὴν ὑποστήριξιν τῆς προσφυγικῆς μας εἰς τὸν ΟΗΕ «συμφωνεῖ ὁλόκληρος ὁ πολιτικὸς κόσμος τῆς χώρας» καὶ ἐὰν ἀναρωτηθῇ εἰς τί θὰ ἐβοήθει ἡ ἀκαιρος σύγκλησις τῆς Βουλῆς. Ἀλλά, εἰς τὴν ἐπιβεβαίωσιν αὐτῆς τῆς συμφωνίας, ἡ ὁποία ἐκλονίσθη μετὰ τὰς ἀπαιτεῖς-τουλάχιστον - δηλώσεις τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐξωτερικῶν. Μὲ τὴν σύγκλησιν τῆς Βουλῆς θὰ ἐπιτυγχάνετο διαιράνωρις τῆς φωνῆς τῆς Ἑλλάδος ὑπὲρ τῆς αὐθαιρέτου ΜΕ ΤΑΚΤΗΝ ἀποθέσεως μιᾶς ἀξιώσεως. Ἐὰν αὐτὴ ἐξακολουθῇ νὰ εἶναι ἡ ἐπίσημος πολιτικὴ, διατί νὰ μὴν δοθῇ εἰς τὴν Ἀντιπολίτευσιν ἡ εὐκαιρία νὰ τὴν ὑποστηρίξῃ;

ΥΠΟΔΕΙΞΕΙΣ

Γράφει κυβερνητικὴ ἐφημερίς ὅτι ἡ Ἀντιπολίτευσις ὀφείλει νὰ μετάσχῃ τῆς ἀντιπροσωπείας εἰς τὸν ΟΗΕ «ἐκλουθοῦσα τὴν πατριωτικὴν διάθεσιν τῆς Ἑνώσεως Κυπρίων φοιτητῶν». Εἰς τὴν μαχομένην Κύπρον δὲν ἐπιτρέπεται νὰ κάμνῃ ὑποδείξεις πρὸς τὰ ἑλληνικὰ πολιτικὰ κόμματα. Τὸ δικαίωμα αὐτὸ τὸ ἔχουν, φαίνεται, μόνον οἱ σπουδάζοντες...

ΠΛΑΤΕΙΑ ΚΛΑΥΘΜΩΝΟΣ

Κατὰ τὸν ἐπιστολογράφον ἀθηναϊκῆς ἐφημερίδος, ἡ πλατεῖα Κλαυθμῶνος πρέπει νὰ μετονομασθῇ, διότι «οὐδὲν σημαίνει διὰ τὸν σύγχρονον Ἕλληνα». Καὶ νὰ μετονομασθῇ εἰς πλατεῖαν Κύπρου, ὁπότε θὰ σημαίνῃ καὶ πάλιν...Καυθμῶνος...

Πυρκαϊὰ εἰς Ἀργοστόλι

ΑΡΓΟΣΤΟΛΙΟΝ. (Τοῦ ἀνεξαρτήτου μας). Τὴν 3ην πρωΐνην χθὲς ἐξερράγη πυρκαϊὰ εἰς τὸ ξυλόπηκτον ἐργοστάσιον Ἰω. Ἀρβανιτάκη, παρὰ τὴν κεντρικὴν πλατεῖαν. Αἱ προξενηθεῖσαι ζημίαι ὑπολογίζονται εἰς 170.000.

ΕΠΙ ΤΗ ΣΗΜΕΡΙΝΗ ΕΠΕΤΕΙΩ

Οἱ ἑλληνικὲς δάφνες τοῦ 40

Ἡ Ἑλληνικὴ λεβεντιὰ καὶ ὁ ἡρωϊσμὸς τοῦ Ἕλληνος πάντοτε ἔλαμψε καὶ σὰν μὲ διαμάντια ἡ Ἱστορία μας στολίζεται ἀπ' τοὺς θριάμβους τῆς φυλῆς μας. Ἕνα ἀπ' τὰ μεγάλα μας ἱστορικὰ διαμάντια εἶναι καὶ τὸ ΟΧΙ τοῦ 1940. Ὄχι ! εἶπε ὁ Κυβερνήτης. Ὄχι ! εἶπε κι' ὁ λαός μας μ' ἕνα στόμα. Κι' ἔνα θεόρατο «ὄχι» ἀπλώθηκε ἀπ' ἄκρου σ' ἄκρου στὴν πολυδασανισμένη γῆ μας. Ὄχι ! εἶπεν ὁ στρατός μας στὶς πόλεις, στὰ βουνὰ καὶ λαγκαδιά ! Ὄχι! Δὲν θὰ πάρῃ ὁ ἐχθρὸς τὰ ἄγια χώματά μας. Καὶ ξανάζησαν νέες Πλαταιὲς καὶ νέοι Μαραθῶνες ! Ὄχι ! εἶπε τὸ θρυλικό μας ναυτικό. Καὶ ζωντάνεψαν οἱ Κανάρηδες καὶ οἱ Μιαούληδες τοῦ 21. Καὶ τὰ λιγοστά μας πλοῖα ἔδωσαν τὴν Νυμφίνα καὶ νέες Σαλαμῖνες! Ὄχι! εἶπαν κι' οἱ τσολιάδες μας στὰ βουνὰ κι' ἀπ' τὴ μικρή μας τούτη Ἑλληνικὴ γῆ ξεπετάχτηκε μιὰ νέα λέξη ποὺ θὰ γεμίζῃ πάντοτε τὸν γαλανὸ αἰθέρα, ἡ λέξις «ἔπρεπε».

Ὄχι εἶπαν κι' οἱ μανάδες. Οἱ μοναδικὲς, Ἑλληνίδες μάνες, ποὺ σφίξαν τὶς καρδιές τους ἡρωϊκὰ καὶ ξαναζῆσαν τὰ «ἢ τὰν ἢ ἐπὶ τάς». Καὶ τὸ μεγάλο μας κι' ἀτσάλινο ΟΧΙ ἔγινε θρῦλος, ἔγινε σύμβολο.

Τὸ χῶμα αὐτὸ ποὺ ἐμεῖς ἐλευθέροι παιδάκια τώρα. Τὸ χῶμα αὐτό, τὸ ἄγιασαν οἱ ἥρωές μας, καὶ μᾶς τὸ ἔδωσαν ἁγιασμένο, ποτισμένο μὲ τὸ αἷμα τους καὶ σπαρμένο μὲ τὰ κόκκαλά τους καὶ τὰ κλαδεμένα μέλη τους. Τὸ ΟΧΙ τῆς 28ης Ὀκτωβρίου 1940 ἔδειξε τώρα, «ἡ δάφνη στὴν Ἑλλάδα δὲν ξεράθη, τῆς λευτεριᾶς δὲν σβύνει ὁ Αὐγερινός».

ΜΙΡΑΝΤΑ Σ. ΜΕΘΕΝΙΤΗ

Η 28η ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

Εἰς τὴν ζωὴν τῶν Ἐθνῶν καὶ τῶν ἀτόμων ὑπάρχουν στιγμὲς κορυφῆς, στιγμὲς ὅπου, περισσότερον ἀπὸ κάθε ἄλλη φορά, ἐκφράζεται αὐθεντικὰ καὶ αὐτούσια τὸ βαθύτερο εἶναι τους. Μία τέτοια στιγμὴ διὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ τὸν Ἑλληνισμό, διὰ τὴν φυλὴ μὲ τὴν ἱστορία τῶν τριάντα αἰώνων, στάθηκε ἡ 28η Ὀκτωβρίου 1940. Ὅλες οἱ σταθερὲς καὶ ἀναλλοίωτες δυνάμεις τῆς φυλῆς: ἡ φλογερὴ πίστις στὰ μεγαλύτερα ἰδανικά, καὶ, πρὸ παντὸς στὴν ἐλευθερία, ὁ ἀδάμαστος ἡρωϊσμός, ποὺ φθάνει ὡς τὴν κατάλυση τοῦ πρωτοχριστιανικοῦ ἐνστίκτου τῆς αὐτοσυντηρήσεως, ὁ προφητικὸς δραματισμὸς ποὺ μετουσιώνει τὶς ἐπιτακτικές, ἀλλὰ τὶς πιὸ ἀπροσμέτρητες μὲ τὰ δεδομένα τοῦ παρόντος ἀξιώσεις τῆς ψυχῆς σὲ ἄμεση καὶ χειροπιαστὴ πραγματικότητα, ἡ πλαστουργικὴ πρωτοβουλία, ποὺ ἀναποδογυρίζει ὡς κι' αὐτὲς τὶς ἀμετακίνητες σὰν πλάκα τάφου στατικότητες, ὅλες αὐτὲς οἱ γνησιότατες Ἑλληνικὲς δυνάμεις φούντωσαν καὶ ξέσπασαν τὴν χρονιὰ ἐκείνη μὲ ὁρμή, ποὺ τὸ ἀνάλογό της σπάνια παρουσιάστηκε μέσα στὴν παγκόσμιαν ἱστορία.

Ἐγνώριζαν οἱ πολεμιστὲς τοῦ 1940 ὅτι δὲν εἶναι ἐπήλυδες εἰς τὴν μακρὴν αὐτὴν γωνιὰ τῆς γῆς, ποὺ λέγεται Ἑλλάς καὶ ἡ ὁποία ἐδημιούργησε καὶ διεφύλαξε πάντοτε ὅτι ὑψηλότερον καὶ ἐξαισιώτερον ἐξέθρεψε εἰς τὸ πνεῦμα καὶ εἰς τὴν καρδιὰ τῆς ἡ ἀνθρωπότης. Καὶ ἔγραψαν μίαν ἀπὸ τὶς πιὸ λαμπρὲς σελίδες τῆς ἡρωϊκῆς της ἱστορίας, ἡ ὁποία, ἀδίστακτα μπορεῖ νὰ λεχθῇ, ὑπερβαίνει καὶ αὐτὴν τὴν ἱστορίαν τῶν ἡρωϊκῶν χρόνων τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος.

Τὴν 28ην Ὀκτωβρίου ἡ Ἑλλὰς ἀντιμετώπισε τὰ ἐχθρικὰ στρατεύματα χωρὶς σύγχρονα μαχητικὰ μέσα, χωρὶς τροφές, χωρὶς κατάλληλον χειμερινὴν ἐπένδυσιν καὶ ἐξῆλθε νικήτρια μὲ μόνον ἐφόδιον τὴν πίστιν.

Ἡ 28η Ὀκτωβρίου ἀποτελεῖ διὰ τὴν ἀνθρωπότητα ὁλόκληρον ἕνα διδάγμα ὅτι ὅταν θέλῃ ἕνας λαὸς νὰ κρατήσῃ τὴν ἐλευθερίαν του, τὴν κρατεῖ. Καὶ ἐκράτησε τὸ μέτωπον τῆς ἐλευθερίας διὰ λογαριασμὸν ὅλου τοῦ κόσμου.

Ὁ Μαραθών, ἡ Βυζαντινὴ Ἑλλάς, ἡ Ἑλλὰς τοῦ 21 καὶ ἡ Ἑλλὰς τῆς σήμερον ποὺ ἀγωνίζεται μόνη διὰ τὴν ἐλευθερία τῆς Κύπρου ἀγωνίζονται μὲ τὸ ἴδιο περιεχόμενον, μὲ τὴν αὐτὴ ὁρμήν, μὲ τὰς ἴδιας θυσίας, μὲ τὸ αὐτὸ ἀποτέλεσμα. Ἀφοῦ τὸ Γένος τῶν Ἑλλήνων δὲν ἐγνώρισε ποτὲ τὴν ἀνάπαυσιν. Πάντοτε, παντοῦ ἠγωνίσθη καὶ ἀγωνίζεται διὰ τὴν Ἐλευθερίαν.

Ἀθῆναι

ΞΕΝΟΦΩΝ Ι. ΧΑΤΖΗΣΑΡΑΝΤΟΣ
Δικηγόρος

ΑΡΣΑΚΕΙΟΝ ΠΑΤΡΩΝ

Προκειμένου νὰ ἐπεκταθῇ τὸ ἐν Πάτραις Οἰκοτροφεῖον τῆς Φιλεκπαιδευτικῆς Ἑταιρείας ἐν περιπτώσει συγκεντρώσεως ἀναλόγων οἰκοτρόφων, προσκαλοῦνται οἱ βουλόμενοι ἐξ ἄλλων μερῶν νὰ μετεγγράψωσι τὰ τέκνα των εἰς τὸ Γυμνάσιον Ἀρσακείου, ὅπως δηλώσωσι τοῦτο ἐγκαίρως εἰς τὴν Διεύθυνσιν τῶν Σχολείων.

Ὁ ἐπαρχιακὸς ἡμερήσιος Τύπος

ΤΟ ΑΡΘΡΟΝ ΤΟΥ κ. ΑΡ. ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΑΚΗ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛΙΔΟΣ

ρήσιαι Ἐπαρχιακαὶ Ἑλληνικαὶ Ἐφημερίδες συνεπαρμέναι ἀπὸ μιὰ ἀσυγκράτητη ὁρμὴ νὰ φτιάξουν ὅλα τὰ κατῶς κείμενα ἐις τὴν Ἑλλάδα εἶχαν λησμονήσει — δὲν ἤδραν τὸν καιρὸν — νὰ ρίξουν μιὰ ματιὰ ἐνδιαφέροντος καὶ μερίμνης μέσα εἰς τὸ σπίτι των. Ἔτσι, παρημελημένον τὸ τελευταῖον εἶχεν ὀρχίσει νὰ κρημνίζεται ἀπὸ τὰ θεμέλια...

***

Ἡ ἐπανάστασις τῆς 21 Ὀκτωβρίου τοῦ 1956 ἕνα καὶ μόνον εἶχε σκοπόν. Νὰ ἀποκτήσῃ ὁ ἐπαρχιακὸς τύπος τῆς Ἑλλάδος καὶ διὰ τὸν ἑαυτόν του φωνὴν ποὺ θὰ τὸν ἐβοήθει ὄχι διὰ κατακτήσεις ἰδιοτελεῖς ἀλλὰ στὴν κατάκτησι καὶ ἀπόκτησι περαιτέρω δυνάμεως χάριν τῶν ἄλλων. Καὶ τὰ πράγματα ἐξελίχθησαν ἀπὸ τότε καὶ ἐξελίσσονται ὅπως ἦτο φυσικὸν νὰ ἐξελιχθοῦν. Ἀφοῦ πνίσθη ὁ κοιμώμενος Γίγαντας, ἔννοιωσε τί ἀήττητον θηρίον εἶναι, συνησθάνθη μὲ τὴν ἀδιάρρηκτην ἕνωσίν του τὴν τεραστίαν του δύναμιν. Καὶ μιὰ καὶ δυὸ μὲ διάπυρη τὴν καρδιὰ καὶ ψηλὰ τὸ κεφάλι ὅλο ἀξιοπρέπεια καὶ μὲ τὴν ἥρεμη συνείδησι ἐκείνου ποὺ δὲν ἀδικεῖ ἀλλὰ δικαιώνει, ἐπῆγε νὰ συναντήσῃ τὸ Κράτος. Καὶ καθὼς τὸ συνήντησε τοῦ εἶπε μὲ εὐπρέπεια βέβαια ἀλλὰ καὶ ἀπαρεμπνευστη σαφήνεια στὸ αὐτί :

«Ἔ, ἀφεντικό...Τί γίνεσαι; Ποῦ τρέχεις, ποῦ πᾶς; Στὰ μάτια μιὰ στιγμὴ σὲ παρακαλῶ νὰ τὰ ποῦμε... Μὴ φοβᾶσαι... Δὲν ἔρχομαι νὰ ἀντιδικήσω μαζύ σου... Μὴ γυρίζεις ἀνάποδα τὶς ἄδειες τσέπες... Δὲν ἔρχομαι νὰ σοῦ ζητήσω παροχές, χρήματα «αὔξησι»... Δὲν σοῦ ὑποβάλλω «αἰτήματα»... Δὲν εἶμαι «Σωματεῖον»οὐδεμία ὑπόθεσις «Συνομοσπονδία» τῶν τάδε ἢ τῶν δεῖνα ὑπηκόων σου... εἶμαι ὁ ἡμερήσιος ἐπαρχιακὸς Τύπος τῆς Ἑλλάδος... Καὶ εἶμαι τόσον ἀπελπιστικὰ πτωχὸς ὅσο ἀκριβῶς φθάνει γιὰ νὰ μείνω ἀξιοπρεπὴς καὶ ἐλεύθερος. Ἀκόμη δὲν ἦλθα νὰ σοῦ ἀπαγγείλω κατηγορία γιὰ τὴν ἀδικαιολόγητη καὶ ἀσύνετη εὐνοιά σου πρὸς τὰς χαρτοβιομηχανικὰς ἐπιχειρήσεις τῶν Ἀθηνῶν ποὺ ἐξακολουθοῦν ἀκόμη καὶ σήμερα, ὕστερα ἀπὸ τὸ φρικτὸ τὸ ἀπεριγράπτο μακιγιάρισμά τους εἰς κυρίας τοῦ ἡμικόσμου, νὰ μεταχειρίζωνται τὸν ἄξιο τίτλο «ἐφημερίς».

»Δὲν σὲ μέμφομαι ποὺ τὶς ἐφοδιάζεις μὲ βοπορὲς ἀφορολόγητου χάρτου εἰς βάρος τοῦ λαοῦ τοῦ ταλαίπωρου... Δὲν σοῦ παραπονοῦμαι ποὺ μοῦ τὶς στέλνεις μὲ τὸ ἀεροπλάνο, τὸ τραῖνο ἢ τὸ αὐτοκίνητο κάθε πρωῒ νὰ εἰσορμήσουν ξετσίπωτες ξετσίπωταμέσα στὴν ἀγνή, ὁλοαίσθησι θειότητος καὶ κατανύξεως Ἐπαρχιακὴ Ἐκκλησία μου νὰ μοῦ μολύνουν μὲ τὶς γυμνὲς των γυναῖκες, τὰ καλλιστεῖα των καὶ τὰ ἀβάστακτα πορνογραφικὰ «ἀναγνώσματά» των τὴν ἀτμοσφαῖρα ἀναστατώνοντάς μου τὸ ἐκκλησίασμα ἀκριβῶς τὴν ὥρα ποὺ ἐγὼ —ὁ ἐπαρχιακὸς Τύπος— ἀνεβασμένος στὸν ἄμβωνα ἀναγινώσκω τὸ Ἱερὸν Εὐαγγέλιον... Γνωρίζω ἄραγε τὶς ἐξω ἑλληνικοῦ κλίματος περὶ «ἐλευθεροτυπίας» ἀρχές σου... Καὶ δέχομαι πῶς δὲν ἠμπορεῖς νὰ κάμῃς ἀλλοιῶς. Πῶς εἶσαι ὑποχρεωμένο νὰ ἀνέχεσαι τὴν κατάστασι σὰν μιὰ ἀναπόφευκτη ἐκδήλωσι παγκοσμίου θυέλλης ποὺ κάποτε —σύντομα— θὰ παρέλθῃ καὶ ἡ μόδα της καὶ ἡ δύναμις της...

»Δὲν θὰ σοῦ ἐπιτρέψω ὅμως ἀπὸ τώρα καὶ ἔμπρὸς νὰ μὲ ἀγνοῆς καὶ νὰ μὲ περιφρονῆς ἐμένα τὸν πιστὸν καὶ ἀγνὸν δουλευτήν σου καὶ ὑπηρέτην σου διὰ μόνον τὸν λόγον ὅτι ἐπιμένω νὰ φορῶ τὸ ἀγνὸ τοῦ Ἱεροκήρυκος ῥᾶσσον ἀντὶ νὰ μιμηθῶ τοὺς πρωτευουσιάνους... καὶ πέρνοντας εἰς τὸ χέρι τὸ λαγοῦτο νὰ δεκαρολογῶ τραγουδῶντας ἄσεμνα τραγούδια κάτω ἀπὸ τὰ παράθυρα τῆς Ἑλλάδος... Θὰ σὲ ὑποχρεώσω νὰ μὲ προσέξῃς... Νὰ μοῦ δώσῃς στοὺς κόλπους σου τὴ θέσι ποὺ μοῦ ἀνήκει... Νὰ μὲ βοηθήσῃς ἠθικὰ στὴν ἐκλαΐκευσι τοῦ ἐθνικοῦ, κοινωνικοῦ καὶ πνευματικοῦ μου προορισμοῦ. Ἐργάζομαι καὶ μοχθῶ δι' ἐσέ... Ἀξιῶ νὰ τὸ αἰσθανθῇς νὰ τὸ νοιώσῃς ὡς τὸ βάθος τῆς ἀκάρξεώς σου χάριν τοῦ ἰδίου σου μέλλοντος καὶ χάριν τοῦ Ἔθνους... Καὶ δὲν θέλω ἀπὸ ἐσὲ τίποτε ἄλλο...»

***

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως κ. Καραμανλῆς καὶ ὁ Ὑπουργὸς τῆς Προεδρίας κ. Τσάτσος ποὺ ἐξεπροσώπευσαν τὸ Κράτος κατὰ τὴν διαρρεύσασαν ἐπαναστατικὴν διὰ τὸν ἐπαρχιακὸν Τύπον ἑβδομάδα ἐδείχθησαν περισσότερον ἐπαναστάται ἀπὸ τοὺς διευθυντὰς τῶν ἡμερησίων ἐπαρχιακῶν ἐφημερίδων εἰς τὸ μέγα Ἐθνικὸν καὶ κοινωνικὸν θέμα τῆς ἀνυψώσεως τοῦ ἐπαρχιακοῦ τύπου.. θὰ συνεχίσουν δεινοῦντες τὴν κατανόησιν ποὺ ἐπέδειξαν; Θὰ τοὺς ἀνατόψῃ τὸν ἀγνὸν καὶ πολιτικῶς ἀνιδιοτελῆ ἐνθουσιασμὸν ἡ ἐλοχεύουσα εἰς τὴν γωνίαν φκιασιδωμένη ὅλο μπογιές, γυμνὲς εἰκόνες καὶ αἴσχη ἀντίδρασις; Αὐτὸ θὰ τὸ ἀποδείξῃ τὸ μέλλον... Ὅτιδήποτε ὅμως καὶ ἂν συμβῇ ἡ ἐπανάστασις θὰ ἐπικρατήσῃ.. Ὁ Γίγαντας ἐξόπνησε... Καὶ αἰσθάνεται νὰ τὸν καίῃ ἡ ἀβάστακτη δύναμίς του...

ΑΡ. Κ. ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΑΚΗΣ

Θεατρικὰ

ΑΙ ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΙΣ ΤΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ ΣΚΗΝΗΣ

Ἡ Ἀττικὴ Σκηνὴ εἰς τὸ Δημοτικόν μας Θέατρον διδει σήμερον Κυριακὴν δύο παραστάσεις, 7 καὶ 10 μ.μ. μὲ τὸ ἐπίκαιρον ἀντιστασιακὸν ἔργον τοῦ Ἀρμάνδου Σαλακροῦ «Νύχτες Ὀργῆς». Τὸ ἔργον αὐτὸ ἐπαίχθη εἰς ὅλα τὰ εὐρωπαϊκὰ Κέντρα καὶ ἀπέσπασε τὰς εὐμενεστέρας κρίσεις. Ἐκρίθη παντοῦ ὡς τὸ τελειότερον δραματικὸν ἔργον τὸ ὁποῖον ἐνέπνευσε ὁ τελευταῖος μεγάλος πόλεμος. Τὸ αὐτὸ συνέβη καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα, ὅταν πρὶν ἀπὸ μῆνες τὸ παρουσίασε ἡ Ἀττικὴ Σκηνή.

Τὸ ἔργο τὸ ἐσκηνοθέτησε ὁ Σωκράτης Καραντινὸς τὰς δὲ σκηνογραφίας ἐσχεδίασε ὁ διακεκριμένος Καλλιτέχνης καὶ ἄλλοτε συνεργάτης εἰς τὸ Παρίσι τοῦ Ἀρμ. Σαλακροῦ κ. Γιῶργος Βακαλό.

Πρωταγωνιστοῦν ἡ Σαπφὼ Ζεμπέλη καὶ ἡ Ζωὴ Σκουρλᾶ καθὼς καὶ οἱ κ.κ. Κανέλλος Ἀποστόλου, Θάνος Ἀρώνης, Μπάμπης Γιωτόπουλος, Κώστας Ματσακᾶς, Φώτης Παπαλάμπρου καὶ Θεόδωρος Σαρρῆς. Αὔριον Δευτέραν ἡ Ἀττικὴ Σκηνὴ θὰ παρουσιάσῃ τὴν κωμῳδίαν τοῦ Γκόγκολ «Τὰ παντρολογήματα»

Ο ΘΙΑΣΟΣ ΟΛΥΜΠΙΟΥ

Ἐξαιρετικὴν ἐπιτυχίαν ἐσημείωσε ἡ πρεμιέρα τοῦ Θιάσου Γ. Ὀλυμπίου στὸ θέατρον «Πάνθεον» μὲ τὴ σπαρταριστὴ φάρσα Ἀγροτικὸ Ρωμάντζο, τὸ κέφι καὶ τὸ γέλιο συνεκλόνισε τὴν αἴθουσαν τοῦ θεάτρου ἀπὸ τὴν ἀρχὴ ὡς τὸ τέλος.

Τμήματα Ὑποψηφίων
ΘΕΟΛΟΓΙΚΗΣ
ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΗΣ
ΝΟΜΙΚΗΣ
εἰς τὰ
ΓΕΝΙΚΑ ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑ
Μαιζῶνος 89
Ὄροφος β'
Ἐργαζομένων : Πρωϊνὸν
Ἀποφοίτων : Ἀπογευματινὸν
Φοιτώντων : Βραδυνὸν
Λειτουργοῦν Μαθητικὰ Τμήματα

ΜΟΡΦΩΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ
ΕΛΛΗΝΙΔΩΝ ΚΥΡΙΩΝ
★
ΕΡΑΝΟΣ
Ὑπὲρ τῶν Νυκτερινῶν Σχολῶν Ἐργαζομένου Κοριτσιοῦ
ΤΡΙΤΗ 30 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1956

ΤΗΝ ΕΡΧΟΜΕΝΗΝ ΔΕΥΤΕΡΑΝ
ΘΑ ΓΙΝΗ Η ΚΛΗΡΩΣΙΣ ΤΟΥ
ΛΑΪΚΟΥ